

INGEZONDEN.

OVER DE INSPUITING BIJ VARICES IN DE BEENEN.

De opmerkingen van dr. DE ROOY in No. 37 van dit *Tijdschrift* wil ik kort beantwoorden. De z.g. proef van PERTHES was mij bekend, doch ik ben van oordeel, dat, hoewel de behandeling bij negatief uitvallen van deze proef niet zooveel succes oplevert als in het omgekeerde geval, de inspuitingsmethode toch nog de eenige wijze van handelen blijft, om den patiënt in zware gevallen verlichting te geven. Garandeeren dat geen recidief ontstaat, kan men nooit met zekerheid. In No. 11 1931 van de *Wiener klinische Wochenschrift* worden door WOLF en REMENOVSKY, uit de Dermatologische afdeling der Algemeene Polycliniek in Weenen (G. NOBL) proeven vermeld van inspuiting van uroselectan, later van abrodil in de aderen. Zij maakten daarna een Röntgenphoto, en vonden, dat van elf gevallen, waarbij de proef van PERTHES positief uitviel, het slechts in twee gevallen gelukte, het contrastmiddel in de diepere venae aan te toonen.

Verder wees de geachte inzender er op, dat men bij acute en chronische thrombophlebitis, diabetes, hart- en nieraandoeningen pyodermieën en „focal infection” (hoe altijd aan te toonen?) van de inspuiting moet afzien. Ik vond deze contradicties zoo van zelfsprekend, dat ik deze in een tijdschrift voor artsen niet noodig vond te vermelden. Bij een goed gecompenseerd hartgebrek is m.i. de behandeling niet steeds af te keuren. De cardiologen zijn tegenwoordig eenparig van meening, dat zelfs een zwangerschap in zoo'n geval niet behoort afgebroken te worden, ofschoon dan toch zeker, bij varices, zeer ongunstig gewijzigde circulatieverhoudingen ontstaan. Diabetes is echter in ieder geval een absolute contra-indicatie, omdat wij weten, dat iedere, zelfs kleinste wond, vooral aan de beenen, tot een catastrofe kan voeren. Over het al- of niet ambulatorisch behandelen zijn toonaangevende medici het nog niet eens; daarom: „in dubiis abstine”.

Amsterdam, 21 September 1931.

H. L. COOPMAN.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

ANKARA. — De geneeskunde in het nieuwe Turkije. In de *Deutsche med. Wochenschr.* van 28 Augustus geeft dr. K. MULEY te Stamboul een schets van wat in het nieuwe middelpunt van het hervormde Turkije op geneeskundig en hygiënisch gebied wordt gedaan. Daar is het prachtige ministerie van gezondheid te Ankara, omgeven van laboratoria in den allernieuwsten stijl: voor serologie, voor bacteriologie, bloedonderzoek, pharmacotherapie (de Turksche republiek laat slechts 800 spécialités toe, en komt daarmee uit!), een hygiënisch museum, een Instituut PASTEUR en een meteorologisch station.

Ook bevindt zich daar het nieuwe model-ziekenhuis, met 360 bedden, drie operatiezalen, een gehoorzaal voor honderd artsen. Verder een klein ziekenhuis voor meretrices.

De bestrijding der geslachtsziekten is krachtig ter hand genomen. De malaria, die vroeger hevig heerschte te Ankara, is onderdrukt. Aan den ouden tijd herinneren nog vele *wiethangborden van artsen*. Het merkwaardigste zal wel zijn een met een etterend, rood doorloopen oog, dat bij een oogarts uithangt.

NEW-ORLEANS. — De voortrekkers der gele koorts. Te New-Orleans is op 62-jarigen leeftijd overleden dr. ARISTIDES AGRAMONTE, de laatste van het viertal, dat in 1900 het leven in de waagschaal heeft gesteld om uit te maken, dat de gele koorts door muggen wordt overgebracht. Met WALTER REED, JESSE LAZEAR en JAMES CARROLL was hij tot onderzoek uitgezonden naar Cuba, waar toen de gele koorts heerschte. Twee leden van de commissie gingen met andere